

Er det ikke korrekt, hr. statsminister, at statsministeren og regeringen selv vil kunne gøre det, således at statsministeren kan gøre det til en selvpfyldende profeti, hvis han vælger det? Så er mit spørgsmål: Det vil vel naturligvis ikke blive tilfældet, for det vil jo være langt over grænsen for, hvad ministeransvarlighedsloven tillader?

Peter Skaarup (DF):

Nu vil jeg ikke gå ind med en polemik om, hvad der blev svaret og spurgt om under tidligere spørgsmål. Det plejer statsministeren heller ikke at ville acceptere at man gør.

Derfor vil jeg vende spørgsmålet hen i retning af det, vi diskuterer under det her spørgsmål: Vil statsministeren garantere, at der kommer en finanspolitisk stramning efter et nej til ØMU'en? Og det vil statsministeren ikke garantere, som også hr. Holger K. Nielsen har sagt. Og det er meget fornuftigt, for situationen vil jo bare være den, efter at danskerne har sagt nej den 28. september – hvad jeg tror de vil – at vi er i samme situation som vores nabolande Sverige, Norge, England, som vi samarbejder med.

Hvad er det så, der er særlig specielt ved, at Danmark på det tidspunkt ikke er med i ØMU'en, lige så vel som Sverige, Norge og England ikke er det på det tidspunkt? Hvad er det, der vil ramme specielt Danmark så hårdt på det tidspunkt, som ikke vil ramme Norge, som ikke vil ramme Sverige, som ikke vil ramme England? Det kunne jeg godt tænke mig at få et svar på.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Først til hr. Holger K. Nielsen: Jeg vil meget gerne diskutere den politiske vision også for det europæiske samarbejde. Nu har jeg svaret på de spørgsmål, jeg blev stillet i dag, men jeg vil meget gerne diskutere, hvad det er for en fremtid, vi har foran os.

Jeg mener, at topmødet i Lissabon her for en uges tid siden tegner et meget spændende perspektiv, hvor vi for første gang i virkeligheden i det europæiske samarbejde nu sætter os nogle meget gode fælles mål, hvor vi siger, at vi vil have fuld beskæftigelse i Europa, hvor vi siger, at vi vil arbejde for et velfærdssamfund hver i vores land. Vi vil gå op imod social udstødelse af mennesker, som ikke har haft chancen i deres lande.

Og vi siger ikke, at det skal harmoniseres alt sammen; vi siger det modsatte.

Budskabet fra det sidste europæiske topmøde, i Lissabon, er det modsatte. Vi siger netop, at vi skal sammenligne os og sætte os nogle fælles mål, men så går vi hjem og gør de mål til virkelighed med de metoder og de midler, vi nu synes er bedst hver i vores land. Det er en fantastisk fordel for Danmark, at de andre lande nu i virkeligheden begynder at sætte sig nogle mål, som vi har arbejdet med i mange år i Danmark, og det mener jeg er budskabet.

Budskabet i fremtidens Europa er, at der i endnu højere grad, når vi går ind på det område, som beskæftigelsen tegner, bliver et samarbejde mellem suveræne stater, selvstændige nationer, der har sat sig for, at dette Europa skal være et menneskeligt sted at være. Og vi skal være lige så dygtige til at konkurrere med USA, som vi er nu, men vi vil bare gøre det på menneskevenlige betingelser og med social tryghed, og det er da et enormt positivt område. Det handler ikke om Europas Forenede Stater. Dem har vi vinket farvel til mange gange, og vi har gjort det endegyldigt i Lissabon, og det er det, jeg synes er det spændende politiske perspektiv.

Hr. Thulesen Dahl er på vej til at erkende, at der bliver uro. Nu taler han om kortvarig uro, og det kan man have mange forskellige opfattelser af. Men hr. Thulesen Dahl kommer ikke uden om, og det gør hr. Keld Albrechtsen heller ikke, at en nejsituation skaber usikkerhed for Danmark.

Holger K. Nielsen (SF):

Når statsministeren siger, at tanken om Europas Forenede Stater er endegyldigt død, kommer jeg til at tænke på en kollega, der engang sagde: Unionen er stendød!

Den danske EU-historie er jo fuld af eksempler på, hvordan udviklingen har dementeret de løfter og de udsagn, der er kommet fra forskellige statsministre og forskellige ledende politikere, og Unionen eller Europas Forenede Stater er ikke stendød. ØMU'en er netop udtryk for, at man vil gå længere i den retning. Jeg kan være helt enig med statsministeren i, at der skal skabes menneskelige rammer i Europa, men hvorfor nødvendiggør det en fælles valuta?

For at vende tilbage til spørgsmålet: Statsministeren indrømmer, at det er de politiske visioner, vi skal diskutere. Jeg er fuldstændig enig og ser frem til, at vi får en debat om dem frem til den 28. september 2000. Men ville det så ikke være på sin plads, at man som regering lod